

לעוזר את הארץ, ואו אותם בני האמונה עזמים ונוגנים גבורה וכלה לבשת ישראל, ואז נקראת רנת התורה. ולכן דוד ירש את מלכותו הויא ובנו לעולמים ולדוריו דורות.

ובשהתרגנו כורא ובני אדם ישנים במתוחיהם ויאים מתעוררים, התרגנו כורא אחר כך, ואומר מה שאומר, וברוי פרשוה. אמר כך מכה בכנפיו ואומר: אווי לפלוני הנזוף של רבונו, שעזוב את רבונו, ולא עוזר את רוחו ולא משגיח על בכור רבונו.

בשмар היום, הפוך כורא עליו ואומר: ולא אמר אליה אלה עשינו נתן זמירות בלילה. לסייע לו באומן התשבחות, ושיהיה הכל בסיווע אחד. עשי? עושני היה צרייך להיות! מה זה עשי? אלא בשעה שאדם קם בחוץ הלילה ומשתדל ברנת התורה, שרתת התורה לא נקראת אלא בלילה, וכשהוא נמצא בתורה פשיטאי היום, הקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל מתקנים לו חוט אחד של חסד להניאל מן הכל, ולהאר לו בין קעלונים והחתונים.

רבי יהודה אמר, אני שמעתי שאמר רבי אבא את הפסוק הזה, אליה אלה עשוי, עושה לי היה צרייך להיות! מהו עשי? אלא כמו שאמר, בשעה שהוא קם בלילה ומשתדל בתורה, לשмар היום מתקן רברbam באותו חוט שלו, שבתו בו מראשית י"ט אם מחוט ועד שרוף נעל וגוו. והקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל מתקנים אותו, וuousים אותו בכל יום ברירה תרצה. זהו שכתוב בכל יום עשי. וברוי פרשוה, אל' ו'ה. אל' זה אברם, שכתוב בו, האל

בסטרא דגבורה קא אתי לאתערא בעלמא. כדין איןין בני מהימנותא קיימין, ויהבין גבורה וחייב לא לבשת ישראל, וכדין אקיiri רנה דאוריתא. ועל דא, ירית דוד מלכotta הויא ובנו לעלמיין ולדרוי דרין.

וכד פרגולה קاري, ובני נשא נימי בערסייהו, ולא מתער. פרגולה קاري לבתר, ואמר מה דאמר, וזה אוקמה. לבתר בטש בגדרוי, ואמר, ווי לפלא ניף דמאריה, שבכא דמאריה, דלא אתער רוחיה, ולא אשכח ליקרא דמאריה.

בד נהיר ימما, ברוזא קרי עליה ואמר, ולא אמר אליה אלה עושי נוتن זמירות בלילה, לטיעא ליה באינון תשבחן, ולמהו כי כלא בסיעא חדא. עושי, עושני מיבעי ליה, מהו עושי. אלא, בשעתא דבר נש קם בפלגות ליליא, ואשתדל ברנה דאוריתא, רנה דאוריתא לא אתקרי, אלא בליליא. וכד איהו אשתחב באורייתא, بد נהיר ימما, קדשא בריך הוא וכנסת ישראל מתקני ליה בהח חוטא דחסיד לאשתזבא מכלא ולנחרא ליה בין עלאין וטפאיין.

רבי יהודה אמר, أنا שמענא דאמר רבי אבא Hai קרא, אליה אלה עשי, עושה לי מיבעי ליה, מהו עושי. אלא כמה דאמרת, בשעתא דאייה קם בפלגות ליליא, ואשתדל באורייתא, بد נהר ימما, אתער אברם בההוא חוטא דיליה, דכתיב ביה (בראשית י) אם מהhot ועד שרוד נעל וגוו. וקודשא בריך הוא וכנסת ישראל מתקני ליה, ועבדי ליה בכל יומא בריה חדשה, הדא הוא דכתיב אלה עושי.

זה איקמה, אל' ו'ה. אל' דא אברם.